Leesvoer

Editie 4, 2020 | Woensdag 1juli

Honkbalweek
Haarlem
For Love of the Game

EDITOR-IN-CHIEF
Marco Stoovelaar

EINDREDACTIE
Jasper Roos

REDACTIE
Feiko Drost
Coen Stoovelaar
Györgyike Horvath

VORMGEVING
Jasper Roos

FOTOGRAFIE
Robert Bos
Renata Jansen

Hallo..

...en welkom in nummer vier van Leesvoer tijdens deze Honkbalweek Online!

Het is woensdag 1 juli.

Woensdag is tijdens het toernooi voor velen een bijzondere dag. 's Avonds staat er bijna altijd een wedstrijd op het programma tussen twee ploegen die vantevoren worden gezien als titelkandidaat. Of gewoon een avond met een belangrijke wedstrijd, zoals in het verleden bijvoorbeeld het duel tussen Nederland en de Sullivans.

Maar de woensdag is voor veel medewerkers ook op een andere manier bijzonder. Elk toernooi zijn er ruim honderd vrijwilligers van 's morgens vroeg tot 's avonds laat in de weer om alles op en rond het veld goed te laten verlopen. Woensdag is het toernooi halverwege en dan slaat bij velen meestal even een moment van vermoeidheid toe. Gelukkig duurt dat nooit lang, want als de middagwedstijd eenmaal is gespeeld is iedereen weer fris en fruitig. Helemaal klaar voor de volgende vijf dagen van het toernooi. Zo was het in de voorgaande toernooien en zo zal het vrijwel zeker ook in 2022 zijn. Als we de dertigste Honkbalweek Haarlem weer in het stadion gaan beleven.

Maar zover is het nog niet. Eerst de Honkbalweek Online 2020. Met nog vijf dagen vol activiteiten, leuke filmpjes, amusante Podcasts en natuurlijk een interessant Leesvoer.

Voor nu, let goed op elkaar, veel leesplezier en tot morgen!

VILLA WESTEND

OOK VEEL TALENT UIT DE NEDERLANDSE ANTILLEN OP DE 'WEEK'

Aan de eerste Haarlemse Honkbalweek in 1961 werd deelgenomen door zes teams, allemaal afkomstig uit Europa. Die bestonden echter voor het merendeel wel uit Amerikaanse honkballers. Maar dat waren allemaal in Europa gelegerde militairen van de Amerikaanse Luchtmacht. In 1963 kwam er voor het eerst een deelnemer echt helemaal vanuit Amerika naar Haarlem. Net als in 1966. Dat was heel bijzonder natuurlijk in die jaren. Het waren respectievelijk de Sullivans en California Stags.

In 1966 kwam er nog een nieuwe aanwinst. Na het honkbal uit Europa en uit de Verenigde Staten kwam er een Caribbische invloed, want tijdens de derde Haarlemse Honkbalweek nam het team van Curaçao deel, maar dat was eigenlijk de selectie van de Nederlandse Antillen. In 1968 en 1972 later was de officiële nationale ploeg van de Nederlandse Antillen van de partij, samengesteld uit spelers van Curaçao en Aruba. In 1980, 1988, 1994 en 2008 werd er wederom door vertegenwoordigende teams van de Nederlandse Antillen aan de 'Week' deelgenomen. In 1996 was de Arubaanse ploeg in Haarlem en in 2016 was Curaçao aanwezig.

De komst van de Nederlandse Antillen in de jaren zestig voegde een nieuw ingrediënt toe aan het toernooi. De spelers zorgden voor heerlijk honkbal op het veld, met mooie acties. Een genot om naar te kijken. Maar het zorgde ook voor veel sfeer op de tribune. Door velen wordt gezegd dat de Haarlemse Honkbalweek van 1972 een bijzondere is geweest. Vooral door het spel van het ijzersterke Cuba. Maar in Poule B van die 'Week' was het team van de Nederlandse Antillen de smaakmaker. De ploeg zette vijf van de zes wedstrijden om in winst en werd winnaar van Poule B. Alleen in de slotwedstrijd werd met 4-2 verloren van Nederland. Dat duel werd in de zevende inning gestaakt wegens regen.

Ed Halman tijdens Men's Senior World Series (1994) in Arizona (Foto: Marco Stoovelaar)

Maar er was nog meer. Tijdens de Honkbalweek van 1972 ontstond het bekende 'Derde Honk', de supportersgroep die onder leiding van Hein Fischer het publiek vermaakte met hun komische en zeer originele liedjes. Hein wist het hele publiek daarmee op te zwepen en iedereen zong ook mee. Achter het eerste honk was er tijdens de 'Week' van 1972 ook muziek. Antilliaanse muziek. Daar zat een groep zeer muzikale Antillianen, lid van honkbalvereniging Caribe uit Groningen. Zij zorgden voor aanstekelijke muzikale klanken en dat kwam vooral door hun 'muzikale leider', hij werd Pipi genoemd (het is niet bekend of de schrijfwijze juist is). De hele wedstrijd door zorgde Pipi namelijk voor een bepaald swingend ritme door met stokjes op bierblikjes te trommelen. Pipi werd eveneens een publiekslieveling.

Het publiek kon ook genieten van een aantal Antilliaanse grootheden op het veld. In de voorgaande edities van Leesvoer werd een aantal vooraanstaande Amerikaanse spelers genoemd, maar in de teams van de Nederlandse Antillen was door de jaren heen ook veel talent aanwezig. Bijvoorbeeld pitcher Henk Daniels, die in 1968 deelnam en later zes seizoenen in de Nederlandse hoofdklasse gooide voor Sparta in Rotterdam. Of Antonio Keller, ook een werper. Hij nam deel in 1972 en 1980 en gooide tussendoor een seizoen voor het Haarlemse Kinheim. Of infielder Richard Simon, deelnemer in 1968 en 1972, die in de hoofdklasse coach is geweest van Quick Amersfoort.

In 1972 beschikte het team van de Nederlandse Antillen over een slagvaardig duo, Edgar Halman en Frederick Lewis. Zij bleven na het toernooi achter in Nederland, gingen hier werken en wonen. En ook honkballen.

Edgar Halman werd beter bekend als Ed (of Eddy) Halman en speelde voor HCAW, Kinheim, Quick Amersfoort en UVV. Frederick Lewis had als roepnam Frank en speelde vier seizoenen voor Kinheim. Halman en Lewis kwamen beiden ook uit voor het Nederlands honkbalteam. Lewis, een outfielder, nam in 1975 met het Nederlands team deel aan het Europees Kampioenschap in Spanje. In 1976 kwam hij voor Nederland uit in zijn tweede Honkbalweek, waarna hij later dat jaar het Oranje-shirt droeg tijdens het Wereldkampioenschap in Colombia.

In september 1977 overleed Frank Lewis onverwachts op slechts 26-jarige leeftijd aan de gevolgen van trombose in een bloedvat in de hersenen. Halman was één van de outfielders in de Nederlandse ploeg tijdens de Haarlemse Honkbal Zesdaagse in 1979. Halman's zoons Greg en Jason werden ook succesvol honkballer en speelden beiden eveneens in de nationale ploeg. Zo nam Greg met Oranje deel aan het gewonnen Europees Kampioenschap van 2007 in Spanje en was hij er later dat jaar ook bij tijdens het Wereldkampioenschap in Taiwan. De helaas in 2011 overleden Greg bouwde ook een professionele loopbaan op en bereikte de Major League.

In 2010 en 2011 speelde hij in 44 wedstrijden voor Seattle Mariners. Jason was tijdens de Haarlemse Honkbalweek van 2010 één van de Oranje-catchers. Hij maakte vorig jaar zijn rentree in de nationale ploeg tijdens het World Port Tournament in Rotterdam.

Maar er waren door de jaren heen nog meer gerenommeerde spelers in de Antilliaanse gelederen. Rafael Jozefa bijvoorbeeld. Hij nam vier keer deel aan de Haarlemse Honkbalweek, want hij was er bij in 1968, 1972, 1980 en 1988. Tijdens de Honkbalweek van 1972 was hij de Beste Slagman in Poule B en werd hij gekozen tot Meest Spectaculaire Speler van het toernooi. In 1980 kreeg hij de prijs voor de Meest Populaire Speler, die in 1992 werd vernoemd naar publiekslieveling Carl Angelo (Sullivans). Jozefa stond bekend om zijn slagkracht en zorgde ondermeer voor een homerun-record in de hoogste competitie van Curaçao. In 1970 was hij de Beste Slagman van het Wereldkampioenschap in Colombia. Daarna nam hij ook nog deel aan het WK van 1973 (in Cuba), 1984 (ook in Cuba), 1986 (in Nederland) en 1988 (in Italië).

De zoon van Raffy, zoals zijn roepnaam vaak was, heeft ook tweemaal deelgenomen aan de Honkbalweek. Eerst in 2008 als speler van de Nederlandse Antillen. Vervolgens kwam Rafael junior drie seizoenen in de hoofdklasse uit voor Kinheim en maakte hij in 2012 deel uit van de Oranje-selectie voor de Honkbalweek. Later speelde Jozefa nog twee seizoenen voor Neptunus.

Rafael Jozefa Sr en Jr tijdens Honkbalweek 2008 (Foto: Marco Stoovelaar)

De meest bekende en beste Antilliaanse speler in de jaren zestig en zeventig was ongetwijfeld Wilfred Pieters. Voor velen is hij de beste honkballer ooit uit die periode en misschien wel ooit. Hij nam deel aan de 'Week' van 1966, 1968 en 1972. In 1966 kreeg Pieters na afloop van de derde Haarlemse Honkbalweek de prijs voor de Beste Nederlandse Slagman. Pieters maakte honkbal op Curaçao populair en was bijzonder geliefd. Zijn enorme slagkracht en het regelmatig slaan van homeruns leverde hem de bijnaam 'Mister Homerun' op. Pieters was op meerdere posities inzetbaar. Hij speelde meestal in het outfield of als eerste honkman, maar hij was

ook een verdienstelijk werper. Begin februari 1978 overleed 'Willie' Pieters aan de gevolgen van verwondingen die hij had opgelopen bij een auto-ongeluk.

In latere jaren kregen veel Antilliaanse talentvolle spelers de kans professioneel in actie te komen. Het is bekend dat er veel, heel veel honkbaltalent is op Curaçao en Aruba. Dat is vooral de laatste jaren duidelijk geworden. Momenteel spelen er zeven spelers afkomstig van Curaçao en Aruba in de Major League. In 2010 debuteerde de op Curaçao geboren pitcher Kenley Jansen, waarna hij werd gevolgd door Jurickson Profar (2012), Andrelton Simmons (2012), Jonathan Schoop (2013) en Ozzie Albies (2017). In 2012 debuteerde de in Amsterdam geboren, maar op Curaçao opgegroeide, Didi Gregorius en in 2013 speelde Arubaan Xander Bogaerts in zijn eerste Major League-wedstrijd.

Jansen, Bogaerts en Albies spelen sinds hun debuut voor één ploeg. Jansen doet dat bij Los Angeles Dodgers, Bogaerts bij Boston Red Sox en Albies bij Atlanta Braves. Profar komt dit seizoen uit voor San Diego Padres, nadat hij eerder speelde voor Texas Rangers en Oakland Athletics. Simmons debuteerde bij Atlanta Braves en draagt sinds 2016 het shirt van Los Angeles Angels. Schoop speelde aanvankelijk voor Baltimore Orioles, maar kwam recentelijk ook uit voor Milwaukee Brewers en Minnesota Twins. Dit seizoen zal Schoop voor Detroit Tigers spelen. In 1989 was Hensley Meulens de eerste Antilliaanse speler die in de Major League debuteerde. Dat deed hij toen als speler van New York Yankees.

Dit jaar is Meulens de bench coach van New York Mets na in de voorgaande tien seizoenen als hitting coach en bench coach in dienst te zijn geweest van San Francisco Giants, met wie hij driemaal de World Series won. En 'Bam Bam' Meulens was natuurlijk ook succesvol als bondscoach van het Nederlands Koninkrijksteam tijdens de World Baseball Classic in 2013 en 2017. (MS)

LEESVOER

1 juli 2020
Nr. 4

Voelen

EEN HONKBALWEEKHERINNERING VAN TOERNOOIDIRECTEUR LEON RAVESTEIN

Als klein jongetje, nog geen tiener, startte de Honkbalweek elke dag rond 11 uur. Een passe-partout, een handschoen met bal, je pet en weten waar je ouders zitten, meer had je niet nodig. Dat laatste was belangrijk om te weten, dan wist je waar je drinken en snoep kon halen. Helaas hoorde bij die bezoekjes aan je ouders ook de vervelende insmeerbeurten met zonnebrand. Ongeveer een half uur per dag zag je je ouders, de rest van de dag was je vrij om binnen de hekken van het veilige stadion te gaan en te staan waar je mocht komen.

Twee plekken in het stadion waren mijn favoriet. De herinneringen aan die twee plekken zijn fantastisch. Meestal waren we met een groepje van ongeveer vijf jongens en meisjes. Door het stadion heen liepen meer van die groepjes, maar wij waren natuurlijk het coolste.

Eén van de favoriete plekken was plat op je buik op de dug-out met je gezicht in het gat waar de spelers het veld opgaan. Plat op de buik was strikt noodzakelijk, want bij de minste of geringste opwaartse beweging kreeg je van de eerste rij op de tribune de onvriendelijke boodschap ''Liggen, ik kan niks zien!''. Je hoorde en zag alles liggend op je buik, je maakte deel uit van het team, je werd één van hen. Elke dag zag je opnieuw je ploeggenoten, je matties. Omdat je ze als je vriend beschouwde was er geen enkele schaamte om luidkeels alles wat los en vast zat in die dug-out te vragen en om van ze te krijgen. De opbrengst van zo'n week liep uiteen van pins tot handtekeningen. Een troostprijs waren ballen, maar het winnen van de loterij was een knuppel.

Toch was er maar één plek die alles in het leven deed vergeten. Na de middagwedstrijd mocht je het veld op, het speelveld, daar waar het gebeurt. Vanaf de zevende inning stond je al klaar naast de tribune, bij het hek naar het veld. De eindstand van de wedstrijd wist je niet, maar zodra dat hek open ging stormde je naar het outfield. Daar lag de droom, de toekomst, het walhalla. Je handschoen aan je hand, je bal in de andere en dan samen met je vrienden een balletje gooien. Je waande je in de Major League. Om je heen allemaal jonge mensen en mensen die dachten jong van geest te zijn. Allemaal met een glimlach en een handschoen. Hoeveel knuppels ik ook in al die Honkbalweken heb gekregen, hoeveel prachtige meisjes ik in de latere Honkbalweken heb mogen knuffelen, in mijn herinnering staat op de allereerste plaats, met grote afstand, die ene vangbal aangegooid door mijn vriendje die ik na een sprint van 10 meter op 3 centimeter van de grond met een snoekduik ving. Het outfield was van mij, de toekomst was van mij.

Naschrift van de redactie op het naschrift van de redactie op het naschrift van de redactie:

In het Leesvoer van maandag genoot Leon na van een bijzondere en spectaculaire 4-6-3 actie met een cirkel eromheen; een moment dat hij ergens begin jaren negentig had gezien. Eerst werd in het naschrift van de redactie gedacht dat het om een fraai dubbelspel ging, maar in het naschrift van de redactie op het naschrift van de redactie in het Leesvoer van dinsdag kon het worden bevestigd. Het ging toch echt om een 4-6-3 actie met een cirkel eromheen. Een schitterende actie van de verdediging van Puerto Rico in het duel tegen Nicaragua op zaterdagochtend 18 juli 1992. Hieronder nu ook het bewijs met een stukje van de scorekaart van de bewuste wedstrijd.

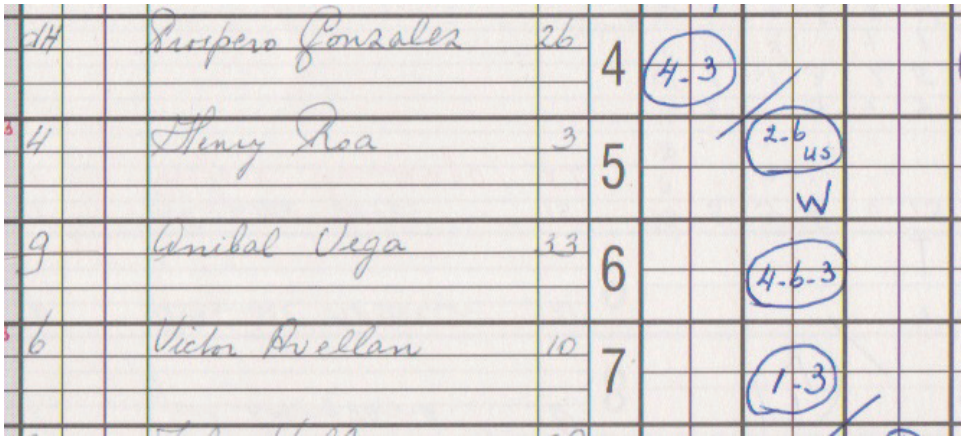

HIT & RUN

Door de maatregelen tegen het coronavirus werden wereldwijd ook vrijwel alle televisie- en film-producties gestaakt. Ook de opnames van de bekende Amerikaanse soap-serie 'The Bold and the Beautiful' werden onderbroken. Nadat de laatste aflevering in mei was uitgezonden besloot de productie in de daaropvolgende weken flashbacks uit te zenden met oude, klassieke episodes van de langlopende en populaire soap (eerste aflevering 1987), totdat het weer mogelijk was naar de studio terug te keren. In Nederland is de serie te zien bij RTL8 en ook de flashbacks worden uitgezonden. Zo werd maandagavond (herhaling op dinsdag) de aflevering van 12 september 2016 uitgezonden. Met daarin een klein stukje honkbal. En alle honkbal is deze dagen meegenomen. Toch?

In de episode van ruim drie jaar geleden wordt het personage Maya Forrester (gespeeld door Karla Mosley) uitgenodigd het volkslied te zingen voor aanvang van een wedstrijd van de Los Angeles Dodgers. Ze krijgt de uitnodiging van Dodger-infielder Kiké Hernandez (hierboven in actie op de set van The Bold) tijdens zijn bezoek aan het kantoor van Forrester Creations. Zo komen we in de bewuste afevering uit in het immense Dodger Stadium en zien we de spelers van Los Angeles Dodgers (met onze Kenley Jansen) voor de dug-out staan om te luisteren naar het volkslied. Maya doet dat uitstekend, waarna de wedstijd begint.

Naast de cameo van Hernandez zijn de andere personages in deze scènes Rick Forrester (Jacob Young), Zende (Rome Flynn) en Nicole (Reign Edwards). Nee, helaas geen wedstijdbeelden, maar toch heel kort weer even dat Major League-sfeertje met een vol Dodger Stadium.

Binnenkort weer echte Major League-actie, want het seizoen opent op 23 juli. Overigens waren de beelden dat actrice Karla Mosley het volkslied zingt echt, want dat had ze eerder tijdens het seizoen 2016 gedaan en dat was nu verwerkt in de serie. Voor de fans van 'The Bold and the Beautiful' was er onlangs goed nieuws, want de opnames zijn per 16 juni hervat.

o o o o o o

In het Leesvoer van dinsdag vertelde Steve Janssen, bondscoach van het Duitse team, dat hij de Honkbalweek Haarlem ook had willen gebruiken als meetmoment voor het komende Wereldkampioenschap Honkbal Onder de 23 jaar. Dat evenement zou van 30 september tot en met 9 oktober verspeeld worden in Ciudad Obregon en Los Mochis in Mexico en stond eergisteren nog op de agenda. Gisteren maakte de World Baseball Softball Confederation (WBSC) echter bekend dat ook dit evenement is verplaatst naar volgend jaar. De nieuwe data voor de WBSC U-23 Baseball World Cup zijn nu 24 september tot en met 3 oktober 2021. ,,Door het blijven volgen van de COVID-19-pandemie beschouwen de WBSC, de gastheren en andere betrokkenen het uitstellen van de U-23 Baseball World Cup naar 2021 als de beste en veiligste manier van handelen'', aldus Riccardo Fraccari, de voorzitter van de Wereldbond. Op dit moment staan er voor dit jaar nog twee Wereldkampioenschappen op de agenda, beide honkbal. Van 30 oktober t/m 8 november is dat de U-15 Baseball World Cup, gevolgd door de Women's Baseball World Cup van 12 t/m 21 november. Beide evenementen zullen plaatsvinden in het Mexicaanse Tijuana. Ook wat die toernooien betreft zal de WBSC de ontwikkelingen nauw blijven volgen in samenwerking met de Mexicaanse organisatie.

o o o o o o

LEESVOER

1 juli 2020
Nr. 4

Vrijwel alle internationale honkbal- en softbal-evenementen die voor dit jaar op de agenda stonden zijn afgelast of verplaatst naar aanleiding van de maatregelen die door de verschillende landen of organisaties zijn genomen tegen de verspreiding van het coronavirus. Zowel nationale als internationale bonden schrapten hierdoor (bijna) alles. Niet alleen in honkbal en softbal, maar in vrijwel alle sporten. Zo werden ook de Olympische Spelen in Japan verplaatst naar volgend jaar. Honkbal en softbal zouden in Japan terugkeren op het Olympische Programma.

In Yokohama en Fukushima zou van 22 t/m 28 juli het softbaltoernooi plaatsvinden, gevolgd door het honkbaltoernooi van 29 juli t/m 8 augustus. Vier Nederlandse officials kregen eerder dit jaar van de wereldbond (WBSC) een aanstelling voor de Olympische Spelen. Drie van hen tijdens het softbaltoernooi, Mariana Prins als umpire, Linda Steijger als scoring director en Dennis Duin als official scorer. Dennis is ook actief in de Honkbalweek Haarlem, want hij is sinds 2016 één van de announcers en sinds 2018 maakt hij ook deel uit van de PR-groep. Jan Kuipers was aangesteld als technical commissioner voor het honkbaltoernooi. Het enige internationale evenement dat begin dit jaar wel volledig doorgang vond was het Wereldkampioenschap Onder-18 jaar Softbal Heren in Palmerston North (Nieuw-Zeeland). Daar kwam Mariana Prins wel als umpire in actie en was Stefan Slinger één van de official scorers. Marco Stoovelaar had ook een aanstelling als official scorer, maar moest zich helaas afmelden voor de trip naar Nieuw-Zeeland vanwege een wenkbrauw-infectie. Gelukkig is dat weer hersteld.

o o o o o o

Hoe zou het Nederlands honkbalteam er deze 'Week' hebben uitgezien? We weten het niet en ook bondscoach Evert-Jan 't Hoen moest het antwoord schuldig blijven. In maart werden het Olympisch Kwalificatietoernooi in Taiwan, de Olympische Spelen in Japan en de Honkbalweek Haarlem uitgesteld; het OKT (data niet bevestigd) en de Spelen naar 2021, de Honkbalweek naar 2022. Toen dat bekend werd gemaakt was er natuurlijk nog geen enkel overzicht welke spelers er daadwerkelijk in onze competitie te zien zouden zijn en welke in buitenlandse competities uitkomende spelers er eventueel beschikbaar zouden zijn. De volledige bezetting van de begeleidingsstaf was nog niet eens helemaal ingevuld.

Bondscoach Evert-Jan 't Hoen (foto: Robert Bos)

Wat we wel weten is dat de coachingstaf zou bestaan uit Evert-Jan 't Hoen (manager), Wim Martinus (1B Coach), Ben Thijssen (3B Coach), Sidney de Jong (Hitting Coach/Assistent Coach) en Robin van Doornspeek (Pitching Coach). Wat we ook weten is dat een groep in Nederland verblijvende spelers al enige tijd in training is, aanvankelijk individueel, maar later was er ook meer mogelijk om als groep(je) te kunnen doen. Evert-Jan 't Hoen vertelde de 'editor-in-chief' van Leesvoer dat deze groep bestaat uit pitchers Tom de Blok, Jiorgeny Casimiri, Rob Cordemans, Lars Huijer, Kevin Kelly, Diegomar Markwell, Juan Carlos Sulbaran en Orlando Yntema, infielders Dwayne Kemp, Stijn van der Meer en John Polonius en outfielders Gilmer Lampe en Kalian Sams. De Blok en Casimiri zouden dit jaar professioneel in actie komen, maar hun Minor League-seizoen is uiteraard ook niet van start gegaan. Met uitzondering van dit duo (want die zouden nu in de States zijn geweest) waren de overige spelers allen kandidaat geweest voor deze 'Week'.

Andere spelers die ongetwijfeld in aanmerking zouden zijn gekomen voor een plekje in Oranje deze 'Week' zijn bijvoorbeeld pitchers Mike Bolsenbroek en Shairon Martis, infielder Sharlon Schoop en utility player Yurendell DeCaster. Martis en Schoop staan voor dit seizoen op het roster van landskampioen L&D Amsterdam Pirates, maar verblijven momenteel op Curaçao. Bolsenbroek was weer in actie gekomen in de Duitse competitie en DeCaster op Curaçao.

,,Met het selecteren kijken we natuurlijk ook altijd hoe iemand het doet in de competitie, maar er is geen competitie, dus er valt ook helemaal niets over te zeggen hoe de ploeg er nu uitgezien zou hebben'', aldus 't Hoen. Voor Oranje is er dit jaar vrijwel zeker geen activiteit, hoewel de exacte data voor het OKT (in Taiwan) nog niet bekend is. 't Hoen: ,,We moeten ons aanpassen en de situatie accepteren. En ons voorbereiden op het OKT''.

o o o o o o

Morgenavond (donderdag 2 juli) staan de eerste oefenwedstrijden voor de hoofdklasse-honkballers op de lijst. Dat zouden er vier zijn geweest, maar het worden er twee. Het duel tussen L&D Amsterdam Pirates en Hoofdorp Pioniers is komen te vervallen, net als de ontmoeting tussen Quick Amersfoort en HCAW. Wel speelt Curaçao Neptunus op eigen veld tegen Twins Oosterhout en ontvangt DSS/Kinheim in het Pim Mulier Stadion de ploeg van Silicon Storks.